

[Kaj Hansen.]

Jeg forstår ikke rigtig hr. Bjørn Poulsens begrundelse for måske ikke at ville stemme for ændringsforslaget, selv om SF har sympati for det. Han siger, at det ikke hører hjemme i dette lovforslag. Ja men hr. Bjørn Poulsen er formodentlig klar over, at lovforslaget i forvejen drejer sig om tre andre lovforslag, at det er et beskæftigelsesforslag, og at det drejer sig om tilskud til bygninger. Kan man ikke lige så godt give tilskud til sociale institutioners bygninger som til fabriksbygninger? Der er ikke rigtig nogen logik i denne argumentation, så jeg vil bede SF overveje, om det ikke ville være rigtigt alligevel at stemme for ændringsforslaget.

Niels Helveg Petersen (RV):

Med disse forslag videreføres kendte tilskudsformer; tilskud, som også har været ydet ved tidligere lejligheder til boliger og til erhvervsbyggeri.

Jeg vil gerne sige noget til dem, der vender sig specielt mod tilskud til erhvervsbyggeri. Formålet med forslagene er jo både energibesparende og beskæftigelsesfremmende, og jeg tror, det vil blive svært at påvise, at tilskuddene til erhvervsbyggeri ikke skulle være fuldt ud lige så beskæftigelsesfremmende som tilskud til andre former for byggeri, ja, måske i det lange løb endda noget mere.

Det kan ikke nægtes, at ulempen ved forslag af denne type er, at de kommer rykvis og derved også rykvis sætter beskæftigelse i gang, og at det ikke kan undgås, at der bliver spekulation i, hvilken ny tilskudsordning der nu måske vil se dagens lys. Det er problemet i det både for arbejdsmarkedet og for befolkningens dispositioner, og derfor trænger spørgsmålet om en mere permanent tilskudsordning sig på. Vi deltager gerne i overvejelser om og bestræbelser for at udforme en sådan på en rimelig måde.

Jeg kan med det samme sige, at den udvej, som blev anvist fra centrum-demokraternes side, om, at man skulle ordne dette via skattefradragsregler, tror vi ikke rigtig på; vi tror ikke på, at det vil give et rimeligt resultat.

Jeg kan anbefale lovforslagene til vedtagelse, sådan som de foreligger.

Arne Bjerregaard (KrF):

Om lovforslaget vedrørende energibesparende foranstaltninger i statens bygninger m. v., hvortil foreslås anvendt 45 mill. kr., skal jeg

ikke sige meget. Jeg tror, de fleste bare ved at kigge sig omkring her i København vil indse, at det kunne være ganske nyttigt at foretage sådanne investeringer, især nu, da vi har arbejdskraft til rådighed, og lønudgifterne er jo den væsentligste del af udgifterne til disse arbejder.

Lovforslaget om de almindelige tilskudsordninger er der fremført varierende synspunkter om: nogle går helt imod tilskud, andre mener, at de skulle gives på en anden måde. Kristeligt folkeparti erkender, at vi, når vi har så mange arbejdsløse, også er forpligtet til at søge at fremme beskæftigelsen igennem almindelige statstilskud, men vi må stadig væk fastholde, at den slags nødvendigvis må have midlertidig karakter. På den anden side kan den slags ordninger, som den radikale ordfører sagde, også have den ulempe, at folk, så snart det første beløb er opbrugt, i spænding venter på, hvornår det næste kommer, og så ikke laver en pind i mellemtiden, selv om de kunne have lyst til en eller anden investering i deres bolig eller erhvervsvirksomhed.

Lad mig sige til venstre, som så gerne ville yde mere til erhvervslivet: vi har også hele tiden søgt at få mere over til erhvervslivet, og jeg må da også indrømme, at jeg synes, det er lykkedes at få noget over til erhvervslivet. Jeg vil tilføje, at venstre jo bare kunne være forblevet blandt forligspartierne og have hjulpet os med at forøge tilskuddet til erhvervslivet, så havde vi måske kunnet få mere over til erhvervslivet. For det står vel de fleste her i tinget klart, selv om visse venstrefløjspartier siger noget andet, at fremtidens beskæftigelse, den varige beskæftigelse, afhænger af, hvor mange mennesker vi kan få nyansat i industrien, i hele vores erhvervsvirksomhed. Det, vi laver nu, kan kun være midlertidige foranstaltninger for at afhjælpe arbejdsløsheden i en kort periode. Jeg synes nok, det er lidt mærkværdigt, når kommunisterne bl. a. mener, at vi hellere skal stimulere institutionsbyggeriet end erhvervslivet. Jeg tror ikke, vi får megen varig beskæftigelse, reel beskæftigelse, af at øge vores institutionsbyggeri, i alt fald ikke en beskæftigelse, som vil være med til at skabe den pengeforøgelse, der er nødvendig for at betale disse udgifter. Derfor må det da være rimeligt, at vi her er med til også at søge at fremme erhvervslivets muligheder for at ansætte nye folk, for netop deraf afhænger mulighederne for i fremtiden at forøge vores sociale serviceapparat og